

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3269/2021
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Сњежана Пећанац, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат у ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник ГГ из ... и ДД из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9049/19 од 14.01.2021. године, у седници већа од 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9049/19 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1438/16 од 31.01.2019. године одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужиља сувласник 1/2 дела куће у ... у улици ... бр. ... и кп.бр. ..., уписаних у лист непокретности број ... КО ..., да се обавезу тужени да предају у државину тужилји њен сувласнички део и да дозволе укњижбу права сувласништва и физичко издвајање њеног сувласничког дела и обавезана је тужиља да на име накнаде трошкова исплати туженом ББ износ од 154.950,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9049/19 од 14.01.2021. године преиначена је првостепена пресуда у делу о трошковима поступка тако што је обавезана тужиља да туженом ББ на досуђени износ трошкова поступка исплати законску затезну камату од извршности пресуде до исплате, а одбијен је захтев туженог ББ за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде, док је у преосталом делу жалба тужиље одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев није основан јер је тужени ВВ располагао брачном тековином уз усмену сагласност тужиље. О тужиљином захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за утврђење права својине поднета је 14.05.2009. године, а побијана другостепена пресуда донета је 14.01.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 50.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић